

Враховуючи незадовільний рівень виконання запланованих інвестиційних програм у 2016р.: у водопостачанні – 48,5%, у водовідведенні – 25,2%; НКРЕКП планує скоротити витрати ВКГ при розрахунку тарифів на 2017р. для 4 підприємств, які не виконали заходи інвестиційних програм протягом 2014-2015рр.: МКП «Хмельницькводоканал», КП «Лозоваводоканал», МКП «Львівводоканал», КП «Івано-Франківськводокотехпром».

Отже, запровадження вказаних нововведень дозволить удосконалити діяльність підприємств ВКГ та забезпечити економічну ефективність їх функціонування.

Список використаних джерел:

1. Тарифи - 2017 у сфері централізованого водопостачання і водовідведення [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.slideshare.net/NKREKP/2017-22032017-73489412>

ОРГАНІЗАЦІЙНА СТРУКТУРА ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ РИНКУ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНИХ ПОСЛУГ УКРАЇНИ

Г. В. ГОЛОВЧАК

*Львівський національний університет імені Івана Франка
79001 Україна, м.Львів, вул.Університетська,1
ahv3498phz1z@yandex.ua*

Ринок житлово-комунальних послуг є складовою частиною відкритої економіки. Основною серед особливостей суб'єктів ринку житлово-комунальних послуг є високий рівень комплексності, який характеризується різноманіттям науково-технічного і технологічного характеру діяльності підприємств-виробників послуг, та взаємозв'язком з єдиною системою територіального господарства. Ще однією важливою особливістю є націленість на задоволення першочергових потреб населення, тому домінуючим у розвитку та функціонуванні ринку житлово-комунальних послуг є соціальний фактор.

На рис.1 представлено пропоновану організаційну структуру державного регулювання ринку житлово-комунальних послуг України. Органами державного регулювання на ринку житлово-комунальних послуг є Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики та комунальних послуг (далі - НКРЕКП), Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства та Антимонопольний комітет України. Відповідно зауважимо, що житлово-комунальні послуги НКРЕКП не регулюються, а знаходяться у сфері відповідальності місцевих органів влади, що створює правовий конфлікт між виконавцями послуг та їх замовниками.

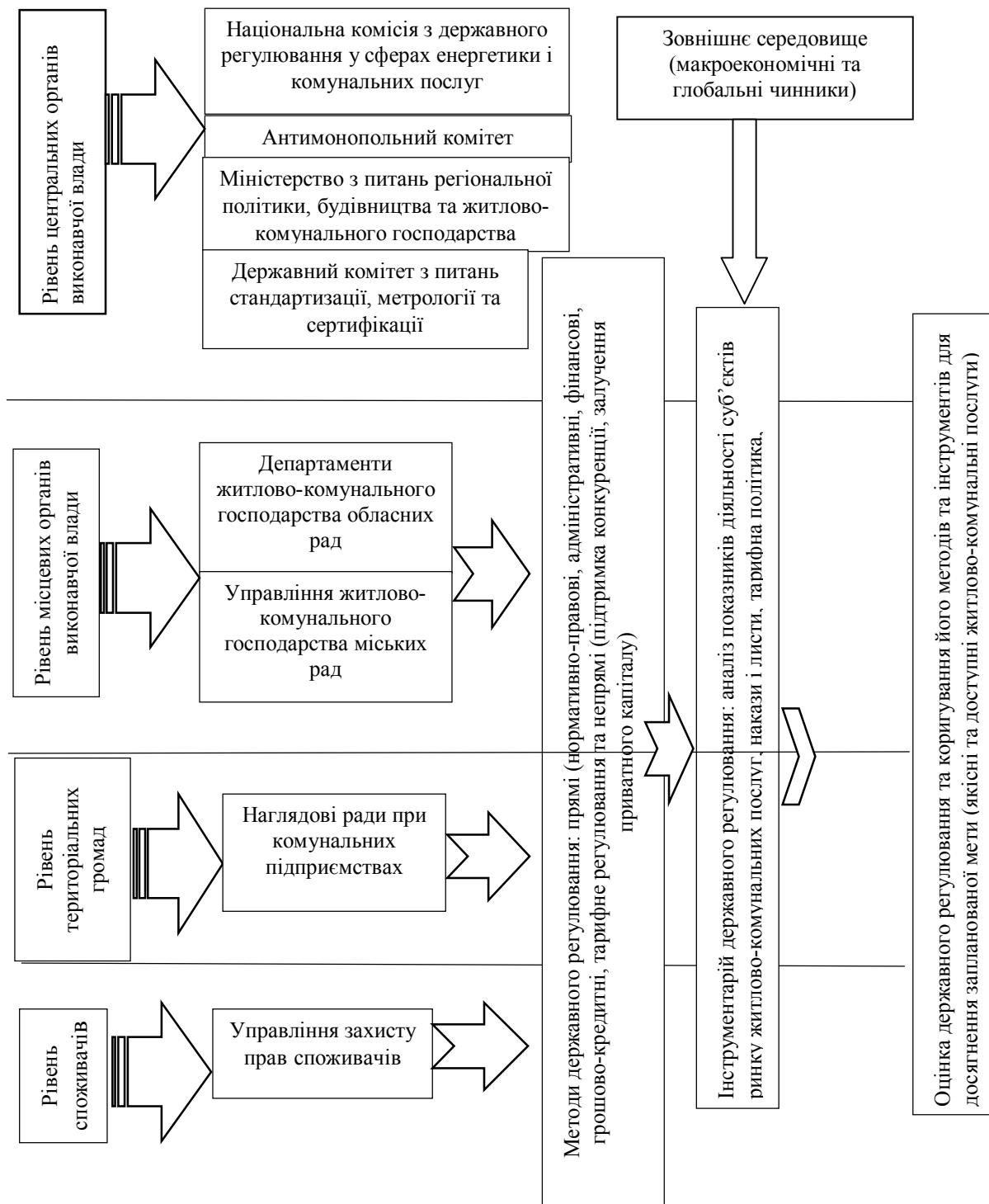

Рисунок 1 – Організаційна структура державного регулювання ринку житлово-комунальних послуг України

Органами державного регулювання на ринку житлово-комунальних послуг є Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики та комунальних послуг (далі - НКРЕКП), Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства та Антимонопольний комітет України. Відповідно зауважимо, що житлово-комунальні послуги НКРЕКП не регулюються, а знаходяться у сфері відповідальності місцевих

органів влади, що створює правовий конфлікт між виконавцями послуг та їх замовниками.

Вважаємо необхідними такі напрями удосконалення організації державного регулювання на ринку житлово-комунальних послуг: заохочення розвитку конкуренції на ринку (антимонопольні дії); реформа державної житлової політики; контроль НКРЕКП за ринком житлово-комунальних послуг; запровадження стандартів якості житлово-комунальних послуг; аудиторська перевірка обґрунтованості тарифів на житлово-комунальні послуги; перехід від пільг і субсидій до адресних грошових виплат; створення умов та визначення чіткого механізму державно-приватного партнерства на ринку житлово-комунальних послуг; економічна мотивація енергозбереження та ефективного поводження з твердими побутовими відходами.

ПЕРЕВАГИ ЗАСТОСУВАННЯ УПРАВЛІННЯ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ ДЛЯ ПІДПРИЄМСТВ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА

Н. В. ДРІЛЬ, ас.

К. В. КУХТІН, ас.

*Харківський національний університет міського
господарства імені О. М. Бекетова
61002 Україна, м. Харків, вул. Маршала Бажанова 17
ndril@mail.ru; katty.kuhtin@gmail.com*

Проблеми реформування і розвитку галузі житлово-комунального господарства (ЖКГ) сьогодні є надзвичайно актуальними, оскільки підприємства житлово-комунального господарства з одного боку знаходяться в кризовому стані (про що свідчить збитковість їх функціонування та використання фізично зношених основних засобів), а з іншого – відповідають за якість надання послуг, що забезпечують задоволення базових потреб населення.

Про актуальність вирішення проблем житлово-комунального господарства свідчить і значна кількість публікацій, присвячених дослідженню різних аспектів функціонування підприємств галузі. Зокрема, проблемам реформування системи управління підприємствами ЖКГ присвячені сучасні публікації таких дослідників як: Л. Г. Бойко О. В. Заїка, О. О. Потапчик, О. В. Тарановський та ін.

За результатами аналізу робіт вітчизняних та зарубіжних науковців можна зробити висновок про те, що одним з дієвих інструментів реформування підприємств ЖКГ є зміна підходів до управління цими підприємствами. У літературі, виділяють три таких підходи: управління за цілями, управління за результатами та програмно цільове управління.

1. Управління за цілями – передбачає встановлення чітких цілей для кожного працівника і контроль їх досягнення через зворотній зв'язок. Цей підхід